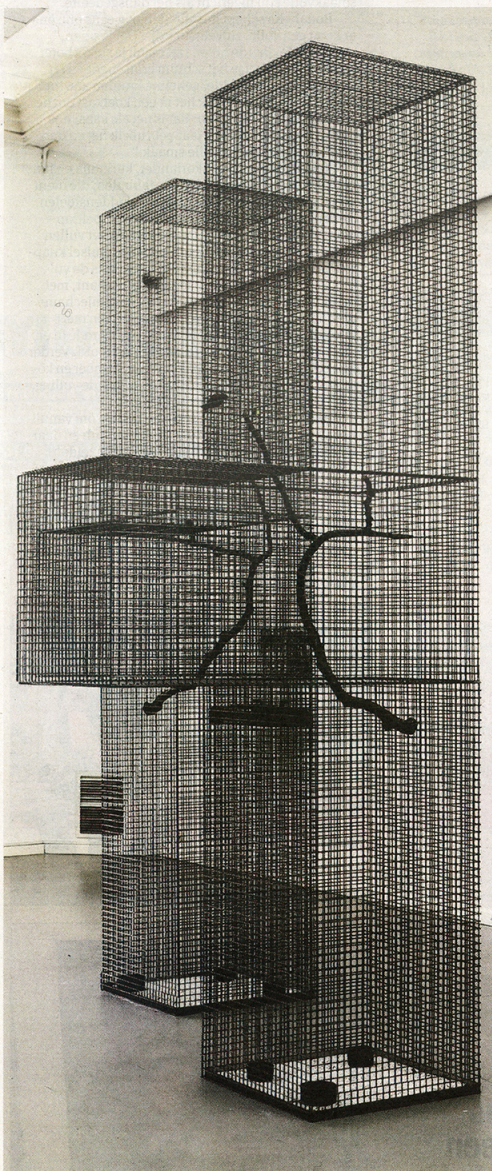

Lucas Lenglets *Two cages with annex* is een metafoor voor de spanning tussen architectuur en natuur, tussen vrijheid, insluiting en uitsluiting.

FOTO PETRA NOORDKAMP

Buren-overlast wordt kunst

BEELDENDE KUNST STAGED CITY

Wat kunstenaars werpen hun blik op de stedelijke omgeving Waar Arti et Amicitiae Te zien t/m 22/6

★★★★☆

'Beste bovenburen, na berekening kom ik erop uit dat jullie 80% van mijn woning innemen met jullie geluid. Graag zou ik jullie willen vragen ook het overeenkomstig deel van de huur te voldoen. Jullie kunnen het overmaken op mijn rekeningnummer 466826370. Alvast bedankt.'

Toen Sarah van Sonsbeeck in het voorjaar van 2006 bezig was af te studeren aan de Gerrit Rietveld Academie, deed ze 's nachts vaak geen oog dicht door de herrie die haar bovenburen produceerden. Ze realiseerde zich dat de muren van huizen dan wel bepalen wat van jou is, maar dat ze de immateriële grenzen van de eigenaar helaas niet afbakenen.

Van Sonsbeeck besloot van de nood een deugd te maken: voor haar afstudeerproject stuurde ze een brief waarin ze haar bovenburen sommeerde dat deel van haar huur te betalen dat ze met hun stemmen, ruzies en muziek innamen in haar huis. Er kwam geen reactie; de brief vormde wel de basis voor een schrandere eindexamenverk.

De ingelijste brief is nu te zien op de groepstentoonstelling *Staged City* in Arti et Amicitiae, met werken van kunstenaars 'die hun blik werpen op de stedelijke omgeving'. Dat klinkt niet alleen vaag en weinig specifiek, dat is het ook. Maar de uitverkoren werken zijn wel de moeite waard.

Zo breed als de focus is, zo divers zijn de media: er hangen twee overweldigende potloodtekeningen van Robbie Cornelissen, schilderijen op papier van Arjan van Helmond en conceptuele foto's van Diana Scherer. Er is een video te zien van Paulien Oltheten (een registratie van een presentatie van een videofilm, waarin een man met een plastic stoel op zijn hoofd van zijn huis naar zijn werk fietst, om precies te zijn) en een diashow van Pablo Pijnappel. Petra Noordkamp, die de tentoonstelling cureerde met Laura van Rijs, toont haar sfeerrijke, door Michelangelo Antonioni geïnspireerde kortfilm *Arcadia*,

geschoten in het uitgestorven Siciliaanse stadje Gibellina.

De Zwitserse, in Amsterdam wonende kunstenaar Batia Suter maakte in een van de voorzalen een wandinstallatie met prints van wonderlijke gebouwen en beschuttingen, afkomstig uit haar enorme, bij elkaar ge-gradunde beeldarchief. De prints zijn opgestapeld als grote bakstenen; samen vormen de bouwwerken weer een eigen metropool.

Elisabeth Tonnard toont haar boek *One Swimming Pool*, een ode aan Ed Ruscha's kunstenaarsboek *Nine Swimming Pools and a Broken Glass*. En hoe! In de grote zaal liggen alle 1575 pagina's keurig uitgespreid op de vloer; samen vormen ze een reproductie van een van Ruscha's zwembadfoto's ter grootte van 6,5 bij 6,5 meter. Maria Barnas maakte een elpee met geluiden die ze opnam in Recife, Brazilië, waar ze onderzoek deed in één van de tuinen van een vermaarde Braziliaanse tuinarchitect.

De soundtrack is te beluisteren op een oude Dual-plaatspeler. Maar ook dan blijft het getjilp hoorbaar van de twee vogeltjes die Lucas Lenglet ernaast in twee metershoge, speciaal voor de tentoonstelling gemaakte kooiconstructies stopte. De gekooid parkiet en kneu zijn niet alleen een metafoor voor de spanning tussen architectuur en natuur, tussen vrijheid, insluiting en uitsluiting; de installatie is bovenal van een overdonderende schoonheid.

Jan Pieter Ekker